ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΜΕΤΑ τὸ σιδηροδρομάκι τοῦ Λυκαβηττοῦ γίνεται λόγος περὶ ἐγκαταστάσεως ἐναερίου καλωδίου (τελεφερίκ) ἢ ἑλληνιστί τ η λ ε φ ό ρ ο υ: γιατί νὰ μὴ καθιερωθῇ αὐτὴ ἡ ὡραιοτάτη λέξις;) εἰς τὸν Ὄλυμπο, χάριν τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως. Τὸν Ὄλυμπον δὲν περιβάλλει μόνον ὁ θρῦλος τοῦ δωδεκαθέου, ποὺ τόσον ἐξάπτει τὴν φαντασίαν τῶν ἀνθρώπων, εἰς οἱονδήποτε καὶ ἂν ἀνήκουν ἔθνος. Τὸν ἔχει ποιητίσει ἡ φύσις ἀληθινὰ βαθιὰ καὶ ὅποιος ἐπιχείρησαν τὴν ἀνάβασιν εἰς αὐτὸν δὲν εὑρίσκουν λέξεις διὰ νὰ ὑπογραμμίσουν τὸ μεγαλεῖον τοῦ βουνοῦ, τὴν ὁμορφιά του, τὴν γοητείαν τῶν μύθων καὶ τῶν θρύλων ποὺ ζωντανεύουν εἰς κάθε βῆμα. Ἀνήκει καὶ ὁ Ὄλυμπος εἰς τὰς περιοχὰς ἐκείνας τῆς Ἑλλάδος ποὺ δὲν χρειάζονται διαφήμισιν, ποὺ τὴν ἔχουν ἀφ' ἑαυτῶν ἐξησφαλισμένην. Ἁπλῶς χρειάζονται τὴν διευκόλυνσιν τῆς προσπελάσεως καὶ τῆς διαμονῆς. Εἰς καμμίαν χώραν δὲν ὑπάρχει περιοχὴ μὲ τόσα θέλγητρα, φυσικά, ἱστορικὰ καὶ μυθολογικὰ ποὺ εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας ἐθέλγαν τὸν ἄνθρωπον. Καμμία ἄλλη ποὺ νὰ ἐξάπτῃ τὴν φαντασίαν ὅσον ἡ περιοχὴ τοῦ Ὀλύμπου. Λοιπόν, καλῶς, νὰ ἀξιοποιηθῇ ὁ Ὄλυμπος. Ἀλλὰ καὶ ὁ Παναχαϊκός; Ὑπάρχει πρόταση περὶ μικροῦ τ η λ ε φ ό ρ ο υ ἀπὸ τὴν Ζάστοβα (ὅπου τὸ παλαιὸ σκελετῶδες προκατασκεύασμα τοῦ σανατορίου μπορεῖ νὰ μετατραπῇ σὲ θαυμάσιο ὀρεινὸ ξενοδοχεῖο) πρὸς τὸ Ψάρθι, ὅπου τὸ καταφύγιον τοῦ Ὀρειβατικοῦ.

□

ΣΧΕΤΙΚΑ μὲ τὸ σχολιασθὲν εἰς τὴν στήλην αὐτὴν ἄρθρον καθηγητοῦ τῆς Καβάλας περὶ Ἑβραίων, μεταφέρω σχόλιον τοῦ διακεκριμένου χρονογράφου κ. Παύλου Παλαιολόγου στὸν ἑβδομαδιαῖο «Ταχυδρόμο»:

«Ἐσπέρα Μεγάλης Τετάρτης. Ὁ ραδιοσταθμὸς Μεσολογγίου μεταδίδει τὸ κήρυγμα ἀρχιμανδρίτη. Ὁ ἱεροκήρυκας ἀναφέρεται στὸν Πιλᾶτο, ποὺ κατέστησε ὑπευθύνους τοὺς Ἑβραίους γιὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ Κυρίου: «Στὸ κεφάλι τὸ δικό σας καὶ τῶν παιδιῶν σας τὸ αἷμα Του». εἶπε ὁ Πιλᾶτος. Καὶ συμπεραίνει ὁ κήρυκας τοῦ θείου λόγου: «Ἔβγαιναν τὰ τέκνα των σάπια ἀπὸ τοὺς Γερμανούς». Ἐξανίσταται ὁ βάσκαλος κ. Γερ. Παπαθεχάρης, ποὺ ἄκουσε τὴν ὁμιλία καὶ μᾶς μεταδίδει τὴν φράση τοῦ λειτουργοῦ τῆς θρησκείας τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συγγνώμης. («Ὥστε—γράφει—ἡ ἐξόντωση τῶν ἑκατομμυρίων Ἑβραίων εἶναι περίπτωση θείας δίκης; Καὶ ὁ Χίτλερ ὄργανο θεοδικίας;». Αὐτὸ τὸ κήρυγμα... Πόσες φορὲς σὲ γείλη ἀκατάλληλα γίνεται ξένο καὶ ἀντίθετο πρὸς τὴ θρησκεία τοῦ Ναζωραίου».

Ὥστε, πολὺ διαδεδομένη ἡ νόσος...

□

ΔΕΝ ΧΩΡΕΙ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ ὅτι ἕνα πλῆθος λέξεων εἰς τὴν φορέουσαν γλῶσσα νεἰσεπήδησαν ἀπὸ τὴν γλῶσσαν τῶν θαλασσινῶν. Εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ εἶναι συνήθης ἡ λέξις νταραντάνα. "Οταν θέλῃ ἕνας ἄνθρωπος τοῦ λαοῦ νὰ ἐκφράσῃ τὸν θαυμασμόν του διὰ μίαν γυναίκα εὔσωμον καὶ παραστατικήν, ἀναφωνεῖ εἰς τὸ πέρασμά της:

—Γειά σου νταραντάνα μου.

Πόσοι ὅμως νὰ ξέρουν ὅτι ἡ λέξις προέρχεται ἀπὸ τὴν...θάλασσαν; Πόσοι νὰ ξεύρουν ποίαν ἔννοιαν συμβολίζει; Ἰδοὺ τί γράφει σχετικῶς, ναυτικὸν περιοδικόν: «Νταραντάνες ἐλέγοντο τὰ σκάφη τὰ ὁποῖα ἐναυπηγοῦντο εἰς τὸ Νταραντάν, λιμάνι ἐπὶ τῆς βορείας ἀκτῆς τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ Σαρὶ Τσάϊ, δηλαδὴ τοῦ ἀρχαίου Ροδίου, ὅπου ἤνθη μία ἑλληνικὴ κοινότης τῆς Ἑλλήνων ναυπηγοξυλουργῶν καὶ ἡ ὁποία ἦτο εἰδικευμένη εἰς τὴν κατασκευὴν σκαφῶν μὲ πλατειὲς μάσκες, ποὺ ὡς ἐκ τῆς προελεύσεώς των ὠνομάζοντο «Νταραντάνες». Τὰ σκάφη αὐτὰ ἦσαν χαλυβδάλασσα καὶ ἐχρησιμοποιοῦντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τὴν μεταφορὰν εἰδῶν ἀγγειοπλαστικῆς τὰ ὁποῖα ἀπετέλουν ἕνα ἰδιότυπον εἶδος τὸ ὁποῖον κατεσκευάζετο εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Τσανὰκ Καλεσί, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ ἔλαβον τὸ ὄνομα τσανάκια».

Ἀπὸ τὶς νταραντάνες ὅμως καὶ ἀπὸ τὰ ἀγγεῖα αὐτὰ ποὺ μεταφέροντο διὰ τῶν νταραντανῶν, ἔλαβον καὶ τὴν ἔννοιαν—τὴν κακὴν ἔννοιαν—ποὺ ἔχει εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις ἡ λέξις τσανάκι.

Τὰ πήλινα αὐτὰ σκεύη ἦσαν σκεύη διὰ κάθε χρῆσιν οἰκογενειακήν. Τόσον ὥστε νὰ δώσουν τὸ ὄνομά των εἰς τοὺς ἀνθρώπους ποὺ προσαρμόζονται εἰς κάθε περίστασιν καὶ οὔτε ἀξιοπρέπειαν ἔχουν, οὔτε τίποτε ἄλλο.

—Μωρέ σοῦ εἶναι αὐτός, ἀκούομεν συχνότατα, νὰ λέγουν, ἕνα τσανάκι!

□

ΕΓΡΑΦΑ τὴν περασμένη ἑβδομάδα διὰ τὴν ἀλεποῦ. Ἰδοὺ μιὰ εἴδησις ἀπὸ τὴν Λούβρην περιφερείας Κοζάνης: Εἰς τὸ σπίτι ἑνὸς Κοζανίτου ἐγκατεστημένου εἰς τὸ χωρίον, μερικοὶ φίλοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ παπᾶς καὶ ὁ δάσκαλος, προσκεκλημένοι τοῦ οἰκοδεσπότου, κατεγίνοντο νὰ ξεχοκαλίσουν μίαν κότταν καὶ νὰ καταβροχθίσουν μερικοὺς ἄλλους μεζέδες, συνοδεία τοῦ σπιτίσιου κρασιοῦ. Οἱ φίλοι κατέβαζαν τοὺς μεζέδες καὶ ἄδειαζαν τὸ κρασί, τὴν ὥραν ποὺ μία ἀλεποῦ ἐλκυσθεῖσα καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὸν μεζὲν ποὺ ὑπῆρχεν εἰς τὴν αὐλήν, εἰσέδυσεν εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὴν μισάνοικτην πόρταν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ὀρνιθῶνα ὑπερκατωκημένον ἀπὸ κόττες καὶ κοκκόρους. Ἤρχισεν ἀμέσως τὸ ἔξον τωτικόν της ἔργον. Εἶχεν ἤδη πνίξει δέκα κόττες ὅταν ἡ οἰκοδέσποινα ποὺ κατῆλθεν εἰς τὸ «κατώϊ» διὰ νὰ φέρῃ μίαν «λαγάνα» κρασὶ ἤκουσε τὰ κακαρίσματα καὶ ἀντελήφθη τὴν σφαγὴν ποὺ ἐγένετο εἰς τὸ κοττέτσι. Ἐκάλεσε τοὺς συμποσιαστὰς καὶ τότε ὅλοι ἐπέπεσαν μὲ ρόπαλα κατὰ τῆς ἀλεποῦς καὶ τὴν ἐσκότωσαν. Καὶ ἔτσι ἀπεδείχθη ἄλλην μίαν φορὰν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τρώγῃ τὶς κόττες, ὄχι ὅμως καὶ ἡ ἀλεποῦ. Ὁ ἀγὼν τῆς ζωῆς καὶ ἐπιβιώσεως εἶναι μόνον δι' αὐτόν.

□

ΣΥΝΤΑΞΙΝ εἰς τὸ 45ον ἔτος δύνανται νὰ λαμβάνουν αἱ πωλήτριαι τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων, ἀπὸ τὸ Ἐπικουρικὸν Ταμεῖον τοῦ κλάδου των, ἐφ' ὅσον ἔχουν ὑπηρεσίαν 6.000 ἡμερῶν ἐργασίας ἐκ τῶν ὁποίων 4.500 ὡς πωλήτριαι.

Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις, ὑπεγράφη ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν Ἐργασίας κ. Γ. Μπακατσέλον, ὁ ὁποῖος ἐδήλωσεν ὅτι ἡ μείωσις τοῦ ὁρίου ἡλικίας τῶν γυναικῶν ἐμποροϋπαλλήλων ἦτο ἐπιβεβλημένη, διότι τὸ ἐπάγγελμα εἶναι ἀρκετὰ κουραστικόν, καὶ διὰ νὰ δοθῇ ἡ δυνατότης εἰς αὐτὰς νὰ ἀφοσιωθοῦν εἰς τὰ καθήκοντα τῆς μητέρας καὶ τῆς συζύγου.

Ἀλλά, νομίζω, ὅτιό σπουδαιότερος λόγος τῆς ἀποχωρήσεως τῶν πωλητριῶν μετὰ τὸ 45ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ ἐμπορίου. Πωλήτρια καὶ γραῖα δὲν πάει...

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

ΑΚΡΟΠΟΛ
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΛΑ ΝΟΒΙΑ

ΕΠΙΠΛΟΣΕΙΣ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΡΑΪΚΗ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΪΑ
Ὑψηλὰ Ἀλώνια - Κάτωθι Ὄυφα
Παναχαϊκοῦ 2-Τηλ. 27-34
Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ

ΛΟΥΤΡΑ ΧΑΜΑΜ ΠΑΤΡΩΝ
Τὰ Χαμὰμ εἶναι τὰ πλέον ἀνεγνωρισμένα καὶ φημισμένα λουτρά. Ἐξουδετερώνουν ὅλα τὰ σωματικὰ νοσήματα
10 Χαμὰμ ἴσον ἕνα παραθέρισμα.
Ἡ μακροζωΐα διὰ τῆς ἐφιδρώσεως.
Εἰδικὰ διὰ μητρικὰς παθήσεις.
Σπεύσατε στὴν Κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ.
Τηλ. 42—67 ΜΠΟΥΚΑΟΥΡΗ 29

SELECT
ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ SOLEIL
ΔΙΑΚΟΣΜΟΥΝ
ΦΩΤΙΖΟΥΝ
ΞΕΚΟΥΡΑΖΟΥΝ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΜΕΝΔΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΣΚΑΡΠΕΤΑΣ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 47

ΡΑΔΙΟ - ΖΟΡΜΠΑ
Καθίσταται γνωστὸν εἰς τοὺς κατόχους μαγνητοφώνων καὶ ραδιοφώνων GRUNDIG ὅτι τὸ κατάστημά μας διαθέτει ὅλα τ' ἀνταλλακτικά των σὲ τιμὰς χονδρικῆς πωλήσεως καὶ ἐργαστήριον διὰ τὴν ἐπισκευήν των, καθὼς καὶ τῶν ἄλλων τύπων ραδιοφώνων.
Ὁ κ. Ζορμπᾶς εἰδικῶς μετεκπαιδευθεὶς εἰς τὰ ἰατρικὰ μηχανήματα, ἀναλαμβάνει τὴν συντήρησιν καὶ ἐπισκευὴν καρδιογράφων καὶ διαθερμιῶν
ΡΑΔΙΟ - ΖΟΡΜΠΑ
ΠΑΤΡΕΩΣ 47, ΤΗΛ. 54—58

ΕΝΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ
ΚΟΣΜΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙ ΜΑΣ
Γιὰ πρώτη στὴν Πάτρα καὶ στὴν Ἑλλάδα
Ἡ διεύθυνσις τοῦ κινηματογράφου «ΑΚΡΟΠΟΛ» σᾶς προσκαλεῖ ν' ἀπολαύσετε τὴν παγκοσμίου φήμης ταινία
"LA NOVIA„
Μὲ πρωταγωνιστὰς τὸν φημισμένο Χιλιανὸ τραγουδιστὴ ΑΝΤΩΝΙΟ ΠΡΙΕΤΟ καὶ τὴν γοητευτικὴ Ἀργεντινὴ ἠθοποιὸ ΕΛΣΑ ΝΤΑΝΙΕΛ.
Ταινία ποὺ θὰ συναρπάσῃ θὰ συγκινήσῃ τὶς πιὸ εὐαίσθητες χορδὲς τῆς καρδιᾶς σας
Ἡ αἰώνια πάλη μεταξὺ τοῦ πλούτου καὶ τῆς φτώχειας ποὺ ὑποχωρεῖ. Ἡ κοπέλλα ποὺ παντρεύεται τὸν ἡλικιωμένο πλούσιο, ἐνῶ ἡ καρδιά της πάλλει γιὰ τὸν νέο ποὺ τὴν ἀγαπᾶ εἰλικρινά...
ΕΙΝΑΙ Η ΝΟΒΙΑ
Τὸ θῦμα ποὺ προχωρεῖ μὲ ματωμένη τὴν καρδιὰ στὴν νυμφικὴ παστάδα
Μὴ χάσετε αὐτὴν τὴν ἐξαιρετικὴ ταινία μὲ 8 ὑπέροχα τραγούδια

ΑΥΡΙΚΟΝ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ
Ὁ ἀγαπητὸς στοὺς Πατρινοὺς τυπίστας—κομφερανσιὲ
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΑΤΣΟΥΛΙΝΟΣ
παρουσιάζει τὶς μεγαλύτερες φίρμες τοῦ λαϊκοῦ τραγουδιοῦ, τοὺς ἀγαπημένους εἰς ὅλους
ΣΠΥΡΟ ΚΑΙ ΖΩΗ ΖΑΓΟΡΑΙΟΥ
τὸν συνθέτη Δ. ΓΚΟΥΤΗ καὶ ὅλο τους τὸ μουσικὸ συγκρότημα καὶ τὴν
ΜΠΕΜΠΑ ΔΟΞΑ
Τὴν χορευτικὴ ἀτραξιὸν ΜΑΪΡΑ
Τὸ καταπληκτικὸ ἀκροβατικὸ ΤΡΙΟ ΤΖΩΝΗ
καὶ 15 ἄλλους ἠθοποιοὺς τοῦ μουσικοῦ μας θεάτρου
Ὀρχήστρα πλήρης Γ. ΚΟΝΤΟΥ
Θέαμα χαρούμενο, πλούσιο, πολιτισμένο, πικάντικο

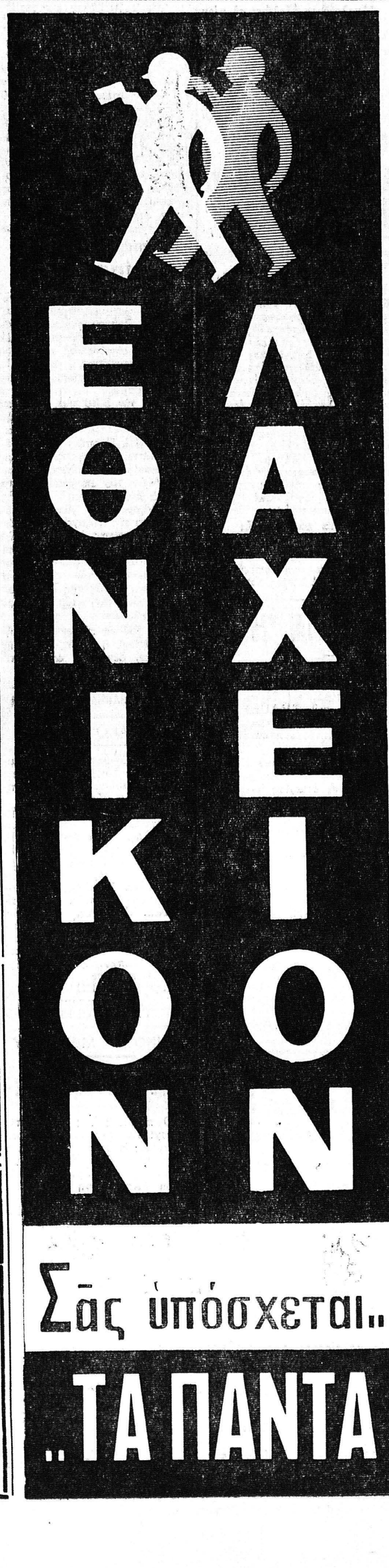

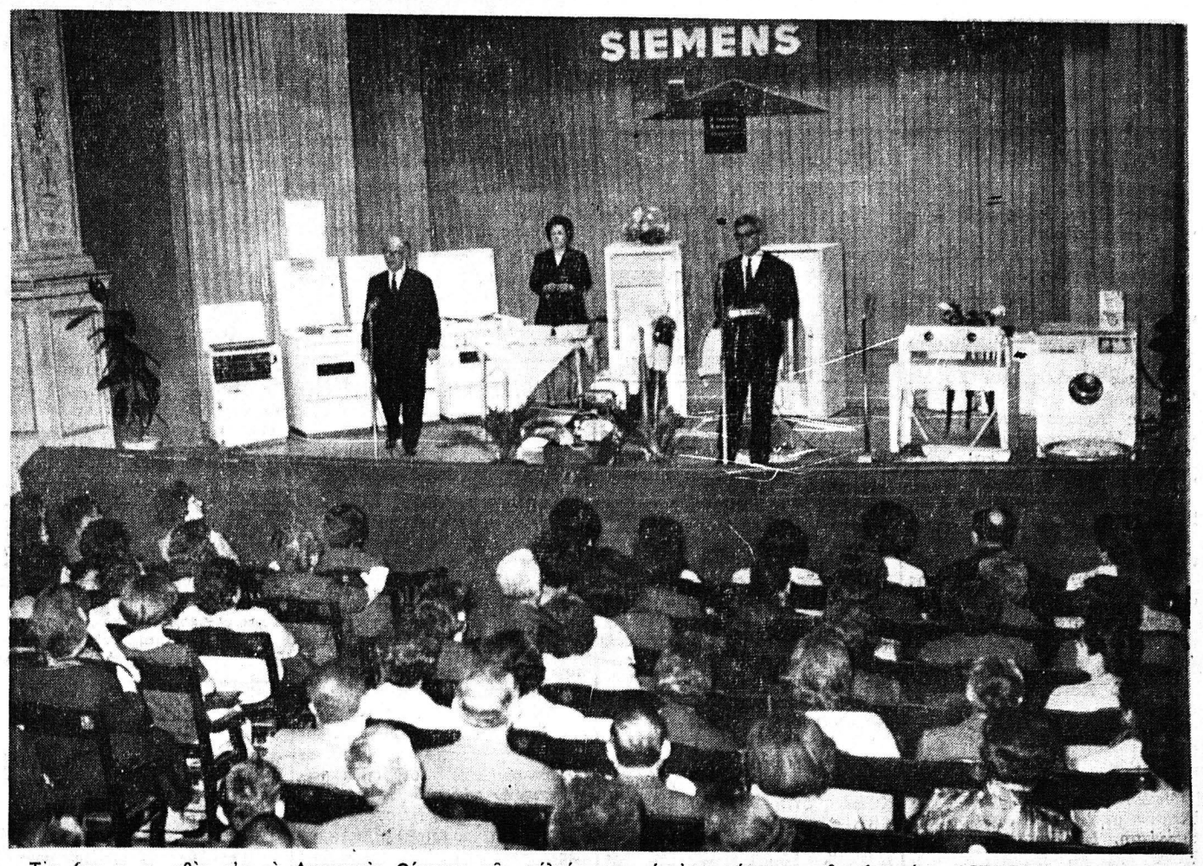

Τὴν 6ην μ. μ. χθὲς εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον τῆς πόλεώς μας ἡ ἀντιπρόσωπος τῆς ἑταιρίας SIEMENS ἔκανε μίαν ἐπίδειξιν νέου τύπου ἠλεκτρικῶν οἰκιακῶν συσκευῶν τῆς ὡς ἄνω ἑταιρίας τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν ἐκλεκτοὶ συμπολῖται μας. Κατὰ τὴν ἐπίδειξιν, ἐκτὸς μαγειρίου, πλυντηρίου, ψυγείου καὶ τῆς σκούπας SIEMENS, ἀνεπτύχθησαν καὶ θέματα καλυτέρας χρησιμοποιήσεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ εἰς τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν ὑπὸ εἰδικῶν τῆς ἑταιρίας. Παραλλήλως προεβλήθησαν διάφορα φίλμς καὶ ἐπηκολούθησε προσφορὰ ἀναψυκτικῶν εἰς τοὺς προσκεκλημένους

Ὁ λόγος τοῦ κ. Πετροπούλου

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

Τὴν ὥραν ἐκείνην ἀνεφάνη ἕνας ἥλιος, ποὺ κατηύγασε κυριολεκτικῶς τὸ ἑλληνικὸν στερέωμα, σπάνιον φωτεινὸν μετέωρον, οὐρανόπεμπτος ἀληθῶς λυτρωτὴς τῆς Ἑλλάδος, ἥρως ὑπερόχου σταυροφορίας ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, παράκλητος τοῦ ἑλληνικοῦ γένους, ἄξιος τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος καὶ ἐνσάρκωσις τῆς ἀθανάτου Ἑλλάδος. Ἐθνεγέρτης ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος καὶ παραλαβὼν τὴν Ἑλλάδα τῆς Μελούνας καὶ τῆς ἐντροπῆς τοῦ 97 μέσα εἰς ἕνα ἐλάχιστον σχετικῶς χρόνον ἐδημιούργησε καὶ παρέδωκεν ὕστερα τὴν σημερινὴν Μεγάλην Ἑλλάδα, εἰς μίαν μάλιστα ἀξέχαστον ἱστορικὴν στιγμὴν μὲ οὐσιαστικὴν πρωτεύουσαν τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐκυμάτιζεν ἡ γαλανόλευκη καὶ ἐναυλόχει ὑπερήφανος, νικητὴς καὶ κυρίαρχος τῶν Ἑλληνικῶν θαλασσῶν ὁ ἱστορικὸς «Ἀβέρωφ»! Καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τότε διεσταυρώθη ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος μὲ τὸν Κωνσταντῖνον Παλαιολόγον! Ὁ Παλαιολόγος ἐπανήρχετο καὶ ὁ Βενιζέλος εἰσήρχετο εἰς τὸν ἑλληνικὸν θρῦλον!

»Καὶ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1920, ὅταν εἶχεν συμπληρώσει τὸ θαυμασιώτερον τῶν ἑλληνικῶν θαυμάτων διὰ τοῦ ἐθνικοῦ ἐκείνου μεγαλουργήματος τῆς Συνθήκης τῶν Σεβρῶν, εἰς τὸ Ζάππειον τῶν Ἀθηνῶν οἱ δήμαρχοι καὶ κοινοτάρχαι τῆς ἐλευθερωθείσης ὑπ' αὐτοῦ Μεγάλης Ἑλλάδος τῶν δύο ἠπείρων καὶ τῶν πέντε θαλασσῶν ἐστεφάνωναν τὸν Βενιζέλον μὲ χρυσῆν δάφνην ὡς νικητὴν ὀλυμπιονίκην εἰς τὰ μεγαλοπρεπέστερα τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος Ὀλύμπια! Ναί! ἀγαπητοί μου Ἑλληνόπαιδες καὶ Ἑλληνοποῦλες! Ἐκείνην τὴν Ἑλλάδα τῆς Μελούνας καὶ τῆς ἐντροπῆς τοῦ 97 ὁ Βενιζέλος εἶχε μεταβάλει εἰς Ἑλλάδα ἔνδοξον καὶ ἰσχυράν, σεβαστὴν εἰς τοὺς φίλους της καὶ τρομερὰν εἰς τοὺς ἐχθρούς της. Καὶ ἐπὶ πλέον εἶχεν ὀργανώσει Κράτος εὐνομούμενον καὶ ἑλληνικὴν κοινωνίαν ζηλευτήν. Τὸν δουλοπάροικον καλλιεργητὴν ἀνύψωσεν εἰς ἐλεύθερον ἀγροτοκτηματίαν. Τὸν δυναστευόμενον ἐργάτην ἀποκατέστησεν εἰς ἰσότιμον ἐθνικοοικονομικὸν παράγοντα. Τὸν χωροφύλακα εἰς στοργικὸν προστάτην τοῦ λαοῦ. Τὸν δικαστὴν εἰς λειτουργὸν ἀληθινῆς θρησκείας. Τὸν μέχρι τότε ὑπηρέτην τοῦ κόμματος δημόσιον ὑπάλληλον εἰς ἀντιλήπτορα τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ πολίτου. Τὸν Ἕλληνα στρατιώτην εἰς ἀκατάβλητον ἐθνικὴν δύναμιν, ποὺ ἔσπαζε τὰ δεσμὰ τῶν ἀπ' αἰώνων ἀλυτρώτων ἀδελφῶν μας. Καὶ τὸν διδάσκαλον εἰς ἀναμορφωτὴν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς τῶν παιδιῶν μας. Ἀποδίδων ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν παιδείαν ἔλεγεν ὅτι, ἂν ἦτο ἀπερίσπαστος ἀπὸ τὰ μεγάλα ἐθνικὰ προβλήματα, θὰ ἐκράτει ὁ ἴδιος τὸ ὑπουργεῖον παιδείας καὶ μὴ δυνάμενος νὰ πράττῃ τοῦτο ἀνέθεσεν αὐτὸ εἰς τὸν σημερινὸν πατέρα τῆς παιδείας καὶ πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως Γεώργιον Παπανδρέου.

»Ὁ Βενιζέλος ἐδημιούργησεν αὐτὴν τὴν Νέαν Μεγάλην Ἑλλάδα, τὴν ὁποίαν παρέδωσεν εἰς τοὺς γονεῖς σας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθητε, ζῆτε, ἀναπτύσσεσθε καὶ φιλοδοξεῖτε νὰ συνεχίσητε τὴν εὐγενῆ καὶ ἔνδοξον ζωήν της. Σαλπίσατε τώρα μὲ τὴν ἄλκιμον παράστασίν σας καὶ τὴν δροσερήν σας φωνὴν τὴν αἰωνίαν Ἑλληνικὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν δημιουργὸν τοῦ νεοελληνικοῦ Μεγαλείου, τὸν ἀναστήσαντα τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν προαιωνίαν ἱστορικήν της αἴγλην καὶ ἀκμήν, καὶ τὸ σάλπισμά σας ἂς διαλαλήσῃ εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς αἰθέρας ὅτι τὸ "Εθνος τῶν Ἑλλήνων εἶναι ὑπερήφανον, διότι ἐφώτισε καὶ πάλιν τὴν Οἰκουμένην ὁδηγούμενον ἀπὸ τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον!

»Νέοι καὶ Νέες τῆς Ἑλλάδος!

»Πορευθῆτε εἰς τὴν ἔνδοξον λεωφόρον τοῦ Βενιζελείου ἔπους καὶ ἀγωνισθῆτε εἰς τὸν ἑλληνικὸν στίβον, καθὼς ἐδίδαξε τὸ ἀγωνίζεσθαι εἰς αὐτὸν ὁ μέγας ἀθλοφόρος ἐθνικός μας ἀγωνιστὴς Ἐλευθέριος Βενιζέλος!».

GENEVIEVE FOSTER 1809 · 1865

Τὸν καιρὸ τοῦ ΑΒΡΑΑΜ ΛΙΝΚΟΛΝ

13ον

Ὁ Λίνκολν ἀποτυγχάνει στὸ ἐμπόριο καὶ μπαίνει στὴν πολιτική.

Τὴν ἴδια χρονιὰ ποὺ ὁ καλοσπουδασμένος γιὸς τοῦ πλούσιου κυρίου Γλάδστον ἔβγαινε βουλευτὴς καὶ ποὺ ἡ Ἀριέττα Μπῆτσερ ἄρχιζε νὰ προσέχει τὸ ζήτημα τῶν μαύρων, ὁ Λίνκολν ποὺ εἶχε πάει σὲ σχολεῖο ὅλους ὅλους καμμιὰ δεκαριὰ μῆνες, ἔβαζε ὑποψηφιότητα ἀντιπροσώπου στὸ Ἰλλινοΐς, ὅπου εἶχε πιάσει δουλειὰ ὅπως εἴπαμε στὸ μαγαζὶ ἑνὸς Ροὺτλετζ στὸ χωριὸ Νιού — Σάλεμ.

Ὁ Λίνκολν εἶχε ἐπιβληθεῖ στὸ χωριὸ μὲ τὴν τιμιότητά του καὶ τὴν ἐξυπνάδα του, μὲ τὰ διασκεδαστικά του ἀνέκδοτα ποὺ δὶ γόταν, μὲ τὴν ταπεινοφροσύνη του, μὰ καὶ μὲ τὴν δύναμη τῆς γροθιᾶς του! Εἶχε γίνει ὁ πιὸ ἀγαπημένος τύπος στὸ χωριό, κι' ἔτσι τὸ Μάρτη τοῦ 1832 τοῦ πρότειναν νὰ βάλει κάλπη γιὰ ἀντιπρόσωπος. Ἄγνωστος πιὸ πέρα ἀπὸ τὸ Νιού — Σάλεμ καὶ τὰ περίχωρά του, ἦταν φυσικό, ὁ Λίνκολν ν' ἀποτύχει. Συνηθισμένος στὶς ἀπογοητεύσεις, ὁ Λίνκολν δὲν τὸ πῆρε κατάκαρδα, μὰ σὰν νὰ μὴν ἔφτανε ἡ ἀποτυχία αὐτή, ὁ Ροὺτλετζ ἔκλεισε τὸ μπακάλικο γιατὶ δὲν ἔκανε δουλειές, κι' ὁ φίλος μας ἔμεινε ἄνεργος.

Γιὰ λίγους μῆνες ὑπηρέτησε ἐθελοντὴς στὸ στρατό, μὰ τώρα ὁ πόλεμος μὲ τοὺς ἄγριους ἐρυθροδέρμους τοῦ «Μαύρου Γερακιοῦ» εἶχε τελειώσει. Οἱ Ἀμερικανοὶ εἶχανε νικήσει καὶ διώξει τοὺς Ἰνδιάνους κι ὁ Λίνκολν, ποὺ οἱ ἄλλοι ἐθελοντὲς τοῦ Ἰλλινοΐς τὸν εἶχανε ἐκλέξει λοχαγό τους, ἀφοῦ πολιτεύθηκε κι ἀπέτυχε ἦταν γυρὶς λεπτὰ καὶ γυρὶς δουλειά. Σύντομα μπόρεσε κι ἀνοιξε καινούργιο μαγαζί, συνεταιρικὰ μ' ἕνα ἄλλο τύπο τοῦ χωριοῦ, κάποιο Μπέρου. Ἀλλὰ καὶ πάλι δὲν πήγαιναν καλὰ οἱ δουλειές. Ὁ Μπέρου περνοῦσε τὸν καιρό του δοκιμάζοντας τὸ οὐΐσκυ ποὺχαν γιὰ πούλημα, κι ὁ Λίνκολν περνοῦσε τὶς ὧρες του διαβάζοντας ἐφημερίδες καὶ νομικὰ βιβλία! Τὸ μαγαζάκι φαλήρισε, μὲ παθητικὸ 1.000 δολλάρια κι ὁ Λίνκολν ἔμεινε τώρα πάλι ἄνεργος καὶ γρεωμένος στοὺς φίλους του.

Ἄλλη μιὰ φορὰ οἱ φίλοι του τὸν βοήθησαν καὶ τοῦ βρῆκαν μιὰ δουλειά. Τὸ Μάη τοῦ 1833, ὁ Λίνκολν εἶχε ἀναλάβει τὴν ὑπηρεσία τῶν Ταχυδρομείων στὸ Νιού — Σάλεμ, καὶ τὸν ἄλλο γρόνο, στὶς καινούργιες ἐκλογές, ὁ Λίνκολν ἔβαζε πάλι κάλπη. Κι αὐτὴ τὴ φορὰ ἔβγαινε ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἰλλινοΐς.

Ὕστερα ἀπὸ σκληροὺς ἀγῶνες κατὰ τῶν Μεξικανῶν, τὸ Τέξας μεἀμερικανικὴ ὑποστήριξη κερδίζει τὴν ἀνεξαρτησία του.

"Οταν ὁ στρατηγὸς Τζάκσον πολεμοῦσε στὰ 1831 τοὺς ἐρυθροδέρμους τοῦ Τέννεσυ καὶ τῆς Ἀλαμπάμα, εἶχε στὶς διαταγές του τὸν Σὰμ Χοῦστον, τὸ παιδὶ ποὺ διάβαζε — ἂν θυμᾶστε — μὲ πάθος τὴν Ἰλιάδα. Ὁ Χοῦστον εἶχε τότε, στὴ μάχη τῆς Ταλαπόζα, τραυματιστεῖ ἀπὸ ἰνδιάνικο βέλος, ἀλλὰ γλύτωσε τὴ ζωή του, κι ὕστερα ἀπὸ λίγο γίνηκε κυβερνήτης τοῦ Τέννεσυ. Τώρα, χειμῶνα τοῦ 1833, ὁ Χοῦστον δούλευε μὲ τὴ συνηθισμένη του θαρραλεότητα σ' ἕνα σχέδιο του γιὰ τὴν ἕνωση τοῦ Τέξας μὲ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Ἡ ἰδέα αὐτὴ θὰ γινόταν σὲ μερικὰ χρόνια πραγματικότητα, γιὰ τὴν ὥρα ὅμως συναντοῦσε πολλὲς δυσκολίες.

Τὸ Τέξας κεῖνα τὰ χρόνια ἦταν περιοχὴ ποὺ ἀνῆκε στὸ Μεξικό, μ' ὅλο ποὺ ἕνα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ του γύρευε τὴν ἕνωση μὲ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, κι ἕνα ἄλλο ζητοῦσε αὐτονομία, σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ τὸ πολίτευμα τοῦ Μεξικοῦ, δηλαδὴ ζητοῦσε τὸ δικαίωμα νἀγει τοπικὴ κυβέρνηση καὶ ὁρισμένα δικαιώματα. Ὁ στρατηγὸς Σάντα — Ἄννα, ὁ δικτάτωρ τοῦ Μεξικοῦ ποὺ λεγόταν «πρόεδρος» μόνο γιὰ τὸν τύπο καὶ γιὰ νὰ ξεγελάει τὸ λαό, δὲν ἔδινε σημασία στοὺς νόμους καὶ τὰ πολιτεύματα. Ἔτσι, ἀντὶ νὰ δώσει στὸ Τέξας τὴν αὐτονομία ποὺ ζητοῦσαν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς 20.000 κατοίκους ποὺ εἶχε τότε ἡ τεράστια αὐτὴ ἔκταση, ἔγωνε στὴ φυλακὴ ὅσους πρωτοστατοῦσαν σ' αὐτὲς τὶς κινήσεις. Γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους σημειώθηκαν πολλὲς ἐξεγέρσεις καὶ συγκρούσεις μὲ τὰ Μεξικανικὰ ἀποσπάσματα, ὥσπου τὸ 1836 ὑποχρεώθηκε νὰ κάνει ἐκστρατεία ὁ ἴδιος ὁ Σάντα — "Αννα γιὰ νὰ χτυπήσει τοὺς πατριῶτες τοῦ Τέξας. Αὐτοὶ ταμπουρώθηκαν στὸ Ἀλάμο. Ἡ πολιορκία κράτησε ὀκτὼ μέρες. Τὸ Ἀλάμο ἦταν πρόχειρο φρούριο, μικροῦ ἀντοχῆς καὶ μὲ λίγα ἐφόδια. Οἱ πολιορκημένοι ἀπέρριψαν τὶς προτάσεις νὰ παραδοθοῦν καὶ σκοτώθηκαν ὅλοι πολεμώντας παλληκαρίσια ἀπ' τὸν πρῶτο μέχρι τὸν τελευταῖο.

Μιὰ ἔκκληση τοῦ διοικητῆ τοῦ ὀχυροῦ ἀντισυνταγματάρχη Μπάρερ — Τρεῖδις, γιὰ βοήθεια, ἔφτασε πολὺ ἀργά. Ὡστόσο μόλις τὴν ἔλαβαν οἱ ἄλλοι πατριῶτες τοῦ Τέξας, ἑτοιμάστηκαν νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα κι ἀνεκήρυξαν τὸ Τέξας ἀνεξάρτητο. Ἦταν ἡ δεύτερη μέρα τοῦ Μάρτη τοῦ 1836.

Ὁ Σὰμ Χοῦστον, ποὺ ὅλ' αὐτὰ τὰ γρόνια εἶχε πρωτοστατήσει στοὺς